

ΤΕΧΝΙΚΗ - ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

“Εισαγωγή”

Ιστορικά Στοιχεία

«Αλκίνοος δ' Άλιον και Λαοδάμαντα κέλευσε
μουνάξ ορχήσασθαι, επεί σφίσιν ού τις έριζεν.
Οι δ' επεί ουν σφαίραν καλήν μετά χερσίν έλοντο,
πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποιήσε δαιΐφρων,
την έτερος ρίπτασκε ποτί νέφεα σκιδόντα
ιδνωθείς οπίσω ο δ' από χθονός υψός' αερθείς οπιδίως
μεθέλεσκε, πάρος ποσίν ούδας ικέσθαι.»

ΜΕ ΤΑ ΛΟΓΙΑ αυτά περιγράφει ο Όμηρος¹ το αγαπητό παιγνίδι της «κόκκινης σφαίρας» με το οποίο οι γιοι του Αλκίνοου των Φαιάκων ευχαρίστησαν στο Οδυσσέα για την επιστροφή του. Η μελέτη των γραπτών κειμένων και η αρχαιολογική σκαπάνη έφερε στο φως την πολιτισμική ιστορία των λαών της γης ανά τους αιώνες. Τα «σφαιριστικά» παιγνίδια ήταν τα πλέον διαδεδομένα την αρχαία εποχή. Στη θέση της σημερινής μπάλας ήταν διάφορα υλικά σε μορφή μπάλας που οι αρχαίοι λαοί χρησιμοποιούσαν για την ψυχαγωγία τους όπως κόκαλα, λιθάκια, ξύλα, δέρματα ζώων κ.λ.π.

Οι ερευνητές που ασχολούνται με την εξέλιξη του ανθρώπινου είδους υποστηρίζουν ότι ο πρωτόγονος άνθρωπος χρησιμοποίησε με μεγαλύτερη δεξιοτεχνία τα χέρια του από τα πόδια του. Η ρίψη αντικειμένων με σκοπό το κυνήγι για την ανεύρεση τροφής κυριαρχούσε κατά την εποχή εκείνη. Για τον προϊστορικό άνθρωπο η ρίψη δεν είχε αποκλειστικά ψυχαγωγικό χαρακτήρα, αλλά ήταν μία φυσική κίνηση και αποτελούσε μέρος της καθημερινής τους δραστηριότητας.

Είναι βέβαιο πως οι αρχαίοι λαοί ανέπτυξαν παιγνίδια με μπάλα τα οποία παίζονταν με το χέρι. Στην αρχαία Δίπτυλο βρέθηκε μία επιγραφή η οποία εκθειάζει «το θαυμάσιο παιγνίδι με το χέρι, με τις σαν του χορού κινήσεις με την μπάλα». Επίσης στους τάφους των Φαραώ στο

---

¹ Ομήρου Οδύσσεια (ραψ. Θ' στιχ. 370 - 374)

Μπενί - Χασάν υπάρχουν παραστάσεις από παιγνίδια με μπάλα. Παρόμοια παιγνίδια ανέπτυξαν οι Κρήτες της Μινωϊκής περιόδου, οι Ασύριοι και οι Βαβυλώνιοι.

Η Ελληνική αρχαιότητα είναι γεμάτη από παραδείγματα «σφαιριστικών» παιγνιδιών τα οποία θεωρούνται σαν οι πρόγονοι των σημερινών αθλοπαιδιών. Οι νέοι της Σπάρτης αναφέρει ο Πλάτωνας² ήταν πάντοτε ξυπόλυτοι, με ένα λιτό ένδυμα χειμώνα καλοκαίρι, έπαιζαν παιγνίδια με μπάλα ή χόρευαν κάτω από τον ζεστό ήλιο του καλοκαιριού. Οι «σφαιρείς» ήταν οι παίκτες που έπαιζαν αυτές τις παιδιές.

Παιγνίδι με την μπάλα στην Αττική τον 6^ο π.χ. αιώνα.

Τα χρόνια του Μεγάλου Αλεξάνδρου τα παιγνίδια με μπάλα είχαν μεγάλη διάδοση με αποτέλεσμα να ιδρύονται στα διάφορα γυμναστήρια ειδικοί χώροι, οι οποίοι ονομάζονταν «σφαιριστήρια» για τη διεξαγωγή διαφόρων παιγνιδιών με τη χρήση μπάλας³. Τα παιγνίδια αυτά ήταν ιδιαίτερα αγαπητά στους νέους της εποχής αλλά όμως δυστυχώς δεν γνωρίζουμε πως παίζονταν, διότι κανένας ιστορικός δεν περιέγραψε το περιεχόμενο αυτών των παιγνιδιών. Αντίθετα, γνωστά είναι μόνο τα ονόματα των παιγνιδιών αυτών. Αναφέρονται σαν *ουρανία*, *απόρραξις*, *αρπαστόν ανακρουσία*, *εφετίνδα επίσκυρος κ.λ.π.* Το μόνο που γνωρίζουμε είναι ότι τα παιγνίδια αυτά παίζονταν από διάφορες ομάδες, κάτι που δείχνει ότι τα ομαδικά παιγνίδια δεν ήταν άγνωστα στην αρχαία Ελλάδα.

² Πλάτων Νόμοι 633.

³ Αθήναιος 19

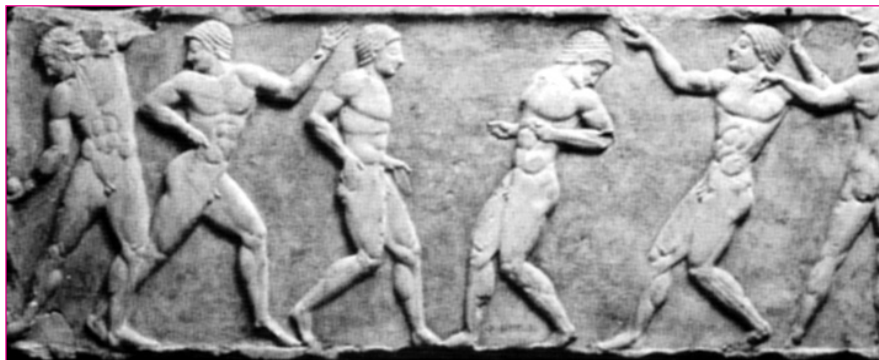

Από τα πλέον γνωστά ευρήματα είναι το «παιδί με τη σφαίρα» που βρέθηκε στη Δωδώνη. Είναι ένα μικρό χάλκινο άγαλμα του 4^{ου} π.χ. αιώνας και το χαρακτηριστικό του είναι η μπάλα που κρατά στο χέρι του, ενώ ετοιμάζεται να την πετάξει. Η θέση αυτή είναι παρόμοια με αυτή της ψηλής πάσας στη χειροσφαίριση.

Τα περισσότερα από τα παιγνίδια των αρχαίων Ελλήνων πέρασαν στη συνέχεια στη Ρώμη. Ο φιλόσοφος Σενέκας έγραφε σχετικά για τα παιγνίδια με μπάλα: «Εκείνο που έχει μεγά-

λη αξία σε ένα παιγνίδι είναι να υποδέχεσαι την μπάλα με μία κατάλληλη προπαρασκευασμένη τεχνική. Δεν είναι καλός παίκτης αυτός που δεν μπορεί να την επιστρέψει με γρηγοράδα και ταχύτητα». Από τα πλέον γνωστά παιγνίδια της Ρωμαϊκής εποχής είναι το «τριγύρο». Σύμφωνα με τους κανόνες του οι παίκτες μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν τα δύο χέρια προκειμένου να επιτευχθεί μεγαλύτερη ακρίβεια στην στόχευση.

Τα παιγνίδια που αναφέρθηκαν παραπάνω είχαν διαφορετικούς στόχους. Άλλα από αυτά επιδίωκαν να ριχθεί η μπάλα ψηλά και να μην πέσει στο έδαφος, σε άλλα προτάνευε η πρόθεση να σηματορευθεί με μπάλα ένας άλλος συμπαίκτης ή ένα αντικείμενο και σε άλλα κυριαρχούσε η ανταλλαγή της μπάλας. Τα παιγνίδια αυτά όπως είναι φυσικό δεν έχουν κατ' ουσία σχέση με τη σημερινή μορφή της χειροσφαίρισης, αλλά εξελίχθηκαν σύμφωνα με τις κρατούσες αντιλήψεις της εποχής εκείνης. Από την άλλη μεριά όμως δεν παύουν να περιέχουν στοιχεία που υπάρχουν σαν στόχος και στη σημερινή μορφή του παιγνιδιού.

Παιγνίδι με μπάλα. Ανάγλυφο από βάση αγάλματος

Παρόμοια παιγνίδια αναπτύχθηκαν σχεδόν σε όλους τους λαούς της αρχαιότητας. Γλυπτά και αγγεία που βρέθηκαν στο Μεξικό δείχνουν ότι οι αρχαίοι Ίνκας και οι Αζτέκοι έπαιζαν παιγνίδια με μπάλα χρησιμοποιώντας για υλικό φυσικό καουτσούκ από δένδρα. Στην Κίνα παιζόταν η «ιντιάκα» και στην Ινδονησία το παιγνίδι των «ιπτάμενων κύβων». Επίσης παιγνίδια με μπάλα αναφέρονται στην Νέα Γουινέα, στην Κολομβία, στο Νέο Μεξικό, στη Βόρειο Αμερική και στη Νότιο Αφρική.

Κατά τον μεσαίωνα υπάρχουν στοιχεία που μαρτυρούν την ύπαρξη παιγνιδιών με μπάλα. Ο Walther von der Vogelweider αναφέρει στα τραγούδια του για το παιγνίδι με το «πιάσιμο της μπάλας». Υδατογραφίες με παρόμοια παιγνίδια βρέθηκαν στο κάστρο του Runkelshein τον δέκατο τρίτο αιώνα. Την περίοδο της Αναγέννησης τα παιγνίδια με μπάλα πήραν πιο συγκεκριμένη μορφή. Στις αποικίες της Αγγλίας και της Γαλλίας διαμορφώθηκε το ένα νέο παιγνίδι με μπάλα που παιζόταν με τον τοίχο (wall handball) και το οποίο υπάρχει μέχρι σήμερα.

Όλα αυτά τα παιγνίδια που διαμορφώθηκαν μέχρι το τέλος του 19^{ου} αιώνας αντανakλούσαν τις απόψεις της εποχής τους για τη μορφή των διάφορων αθλητικών αγώνων ή παιδιών. Κατά τη διάρκεια του 20^{ου} αιώνα η παιδιά της χειροσφαίρισης μορφοποιήθηκε και πέρασε από πολλές αλλαγές.

1. Η Χειροσφαίριση στην Ευρώπη

Από τα τέλη του δεκάτου ενάτου αιώνα και αρχές του εικοστού συντελείται στην Ευρώπη μία μεγάλη αθλητική επανάσταση. Εισάγονται νέα παιχνίδια τα οποία διαμορφώθηκαν σε παιδιές σύμφωνα με τις ηθικές αντιλήψεις των χωρών αυτών αλλά και τις επικρατούσες κλιματολογικές συνθήκες. Σε αντίθεση με την καλαθοσφαίριση και την πετοσφαίριση οι οποίες επινοήθηκαν στην Αμερική η χειροσφαίριση αναπτύχθηκε στις χώρες της κεντρικής και βόρειας Ευρώπης. Για την πατρότητα της παιδιάς «ερίζουν» τρεις Ευρωπαϊκές χώρες που ήταν η Τσεχοσλοβακία (ενωμένη την εποχή εκείνη) με το «Hazena», η Γερμανία με το «Torball» και η Δανία με το «Haandbold».

Τσεχοσλοβακία

Παρουσιάζεται με το όνομα «Ceska hazena» που σημαίνει σουτ με το χέρι. Δημιουργοί της παιδιάς αυτής ήταν οι Vaclav Karas και Antonin Kristof που το 1892 στην Πράγα παρουσίασαν το «hazena», που σήμαινε πέταμα της μπάλας με το ένα χέρι με άλμα. Η παιδιά αυτή σε σύντομο χρονικό διάστημα έγινε δημοφιλής. Οι εμπνευστές του επεδίωκαν να στρέψουν την προσοχή των νέων και σε άλλες παιδιές εκτός από την ποδοσφαίριση και το ράγκμπι που παίζονταν την εποχή εκείνη. Έτσι οι παραπάνω καθηγητές Φ.Α. γνωστοποίησαν το 1905 τους βασικούς κανόνες της παιδιάς:

- γήπεδο 48 X 32 μέτρα
- διάρκεια 2X 25 λεπτά με δεκάλεπτο διάλειμμα
- περιοχή τέρματος 8 X 4 μέτρα και στη συνέχεια ημικύκλιο ακτίνας 6 μέτρων
- δερμάτινη μπάλα με σαμπρέλα νούμερο 4
- επιτρεπόμενα ντρίπλα με το χέρι και 3 βήματα μετά από κάθε ντρίπλα
- τέρμα διαστάσεων 2 μέτρα μήκος και 2.40 ύψος
- ποινές για το αντιαθλητικό παιχνίδι 5λεπτο και 10 αποκλεισμό αντίστοιχα την πρώτη και δεύτερη φορά
- στο παιχνίδι έπαιζαν 11 παίκτες

Το γήπεδο ήταν χωρισμένο σε 3 μέρη. Σε αυτά έπαιζαν οι αμυντι-

κοί, οι κεντρικοί και οι επιθετικοί. Ο τερματοφύλακας δεν μπορούσε να περάσει τη γραμμή του, οι αμυντικοί δεν μπορούσαν να περάσουν στην περιοχή των επιθετικών και αντίθετα. Από τα παραπάνω παρατηρείται ότι οι κανονισμοί αυτής της παιδιάς είχε πολλές ομοιότητες με τη σημερινή της μορφή.

Το 1907 διεξάγεται ο πρώτος επίσημος αγώνας χειροσφαίρισης ανδρών στο χώρο της Γυμναστικής Ακαδημίας της Στράκοβα με τη συμμετοχή των φοιτητών της. Την ίδια χρονιά επίσης ο Kristof δημιουργεί την πρώτη γυναικεία ομάδα, ενώ ο πρώτος μεταξύ τους αγώνας γίνεται το 1908. Το επόμενο έτος συστήνεται ο πρώτος σύνδεσμος σωματείων «Hazena» και το 1920 δημιουργείται η Ομοσπονδία «Hazena» και γυναικείων αθλημάτων, η οποία αργότερα διοργάνωνε και διεύθυνε το εθνικό πρωτάθλημα της Τσεχοσλοβακίας. Οι πρώτοι διεθνείς αγώνες «Hazena» γίνονται το 1921 ενώ στη συνέχεια η παιδιά αυτή εντάσσεται μέσα στη γενικότερη ανάπτυξη αυτών με μπάλα την περίοδο εκείνη. Το «Hazena» παιζόταν στη χώρα αυτή μέχρι πριν λίγα χρόνια.

Τέλος μία άλλη πηγή αναφέρει ότι εμπνευστής του Hazena» ήταν ο J. Klenker ο οποίος περιγράφει σε ένα βιβλίο σχολικής χρήσης την παιδιά «tilona» που σημαίνει σουτ στο τέρμα με το ένα χέρι.

Γερμανία

Στη χώρα αυτή παρουσιάστηκαν αρκετές παιδιές που η μπάλα παίζονταν με το χέρι. Η κάθε μια από αυτές είχε το δικό της όνομα και τους δικούς της κανόνες ανάλογα με το σκοπό που εξυπηρετούσε (raffballspiel, torball, zeitgeist, volkeball, korball κ.λ.π.). Οι παιδιές αυτές πέρασαν από πολλές μορφές ανάλογα με τους κανόνες των εμπνευστών τους. Διέφεραν κυρίως ως προς τον αριθμό των παικτών και το γήπεδο που χρησιμοποιούσαν. Ορισμένες από αυτές παίζονταν σε γήπεδα του ποδοσφαίρου και χρησιμοποιούσαν 11 παίκτες και άλλες σε μικρότερο γήπεδο με 7 παίκτες.

Το 1890 παρουσιάζεται από τον καθηγητή Φ.Α. Konrad Koch η «Raffballspiel». Παίζονταν για πολλά χρόνια στις αυλές των σχολείων αλλά δεν αναπτύχθηκε και δεν είχε διεθνή αναγνώριση.

Το 1910 παρουσιάζεται η «Torball» από τον καθηγητή Φ.Α. Hermann Bochmann που θεωρείται ένας από τους προγόνους της «Field

handball». Η παιδιά αυτή παίζονταν σε γήπεδο διαστάσεων 20 X 40 μέτρα και η γραμμή περιοχής τέρατος ήταν ακτίνας 4 μέτρων.

Το 1917 ο καθηγητής Φ.Α. Max Heiser παρουσιάζει την «Zeitgeist» η οποία ήταν συνδυασμός των δύο προηγούμενων παιδιών και απευθύνονταν προς τις γυναίκες. Βασική ιδέα ήταν να βρεθεί μία παιδιά που να αρμόζει στις γυναίκες επειδή το ποδόσφαιρο θεωρείτο «ανδρική» παιδιά. Οι κρατούσες αντιλήψεις της εποχής εκείνης δεν επέτρεπαν στις γυναίκες να κλωτσούν την μπάλα αλλά ήταν σύμφωνες στο πέταγμα και το πιάσιμο της μπάλας. Η μπάλα είχε περιφέρεια 71 εκατοστά και το γήπεδο ίδιο με αυτό που παίζονταν η «torball».

Το 1919 ο καθηγητής της Γυμναστικής Ακαδημίας του Βερολίνου Karl Schelenz παρουσίασε τους κανονισμούς μιας νέας παιδιάς που βασίζονταν σε όλες τις προηγούμενες που υπήρχαν όχι μόνο στη Γερμανία αλλά και σε άλλες χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής. Ο Schelenz θεωρείται ο πατέρας της χειροσφαίρισης ανοικτού γηπέδου (field handball). Τα κυριότερα χαρακτηριστικά της παιδιάς αυτής ήταν:

- το γήπεδο από 20 X 40 έγινε σε αυτό του ποδοσφαίρου (90 - 110 μέτρα μήκος και 55 - 65 μέτρα πλάτος)
- το τέραμα από 2 X 2 μέτρα έγινε 7.32 X 2.44 (διαστάσεις τέραματος ποδοσφαίρου)
- επιτρέπεται ο βηματισμός με την μπάλα (ντρίπλα) πολλές φορές
- γίνονται έντονες διεκδικήσεις της μπάλας
- περιοχή τέρατος ημικύκλιο 11 μέτρα
- η μπάλα στην αρχή ήταν του ποδοσφαίρου και στη συνέχεια διαμορφώθηκε σε αυτήν των 58 - 60 εκ. περιφέρεια

Το 1920 παίχτηκε στη Γερμανία το πρώτο εθνικό πρωτάθλημα σε ένα γήπεδο ποδοσφαίρου με τη συμμετοχή 18 ομάδων. Ταυτόχρονα και στην Αυστρία η παιδιά αυτή έχει μεγάλη διάδοση. Το 1921 γίνεται το πρώτο Αυστριακό πρωτάθλημα σε μεγάλο γήπεδο. Οι δύο αυτές ομάδες ήταν οι πρώτες δυνάμεις και απέκτησαν μεγάλο προβάδισμα έναντι όλων των άλλων αντιπάλων μέχρι το 1940. Καθιέρωσαν ένα συγκεκριμένο μοντέλο παιδιάς που διαδόθηκε σε όλη την Ευρώπη.

Η πρώτη γυναικεία συνάντηση έγινε την 1/2/1920 στο Βερολίνο και το αποτέλεσμα ήταν Βερολίνο - Δρέσδη 1 : 0. Το πρώτο γυναικείο πρωτάθλημα διοργανώθηκε το 1923.

Ο πρώτος διεθνής αγώνας ανδρικού πρωταθλήματος έγινε στο Halle στις 13/9/1925 μεταξύ της Αυστρίας και της Γερμανίας και το αποτέλεσμα ήταν 6 : 3, ενώ τον αγώνα παρακολούθησαν 3.000 θεατές. Την περίοδο εκείνη ιδρύθηκαν πολλές ομοσπονδίες και σε άλλες χώρες της Ευρώπης συμβάλλοντας έτσι στην ανάπτυξη της χειροσφαίρισης.

Δανία

Παράλληλα με την ανάπτυξη της χειροσφαίρισης σε ανοικτό γήπεδο μία παρόμοια παιδιά αρχίζει να εμφανίζεται στις βόρειες σκανδιναβικές χώρες. Οι κλιματολογικές συνθήκες της Δανίας και της Σουηδίας δεν επέτρεπαν την ανάπτυξή της σε ανοικτά γήπεδα καθότι τα καλοκαίρια ήταν σύντομα και ο χειμώνας μεγάλος. Η νέα αυτή παιδιά έκανε την εμφάνισή της στο τέλος του 19^{ου} αιώνα. Πρόκειται για τη χειροσφαίριση κλειστού χώρου (hallenhandball).

Δημιουργός της παιδιάς αυτής ήταν ο δανός καθηγητής Φ.Α. Holger Nielsen. Ονομάστηκε «Haandbold» και παίζονταν με 7 παίκτες. Το 1898 εκδίδονται οι πρώτοι κανονισμοί της παιδιάς και διεξάγεται ο πρώτος επίσημος αγώνας χειροσφαίρισης κλειστού χώρου. Το γήπεδο καθορίζεται σε 45 X 30 και τα τέρματα γίνονται διαστάσεων 3 μέτρα μήκος και 2 ύψος (όσο και σήμερα). Το 1900 γίνεται το πρώτο σχολικό πρωτάθλημα και το 1904 ιδρύεται η Ομοσπονδία χειροσφαίρισης της Δανίας η οποία θεωρείται η πρώτη Ομοσπονδία στον κόσμο. Όπως αναφέρεται από εφημερίδες της εποχής εκείνης η παιδιά αυτή είχε μεγάλη απήχηση στη μαθητιώσα νεολαία της Δανίας.

Παράλληλα με τη Δανία το 1905 στη Σουηδία εμφανίζεται μία παρόμοια παιδιά που ονομάζονταν «handbold». Η ανάπτυξη των παιδιών αυτών στις βόρειες χώρες ήταν μεγάλη και οι ομάδες τους ήταν πρωταγωνιστές σε όλους τους αγώνες που γίνονταν σε κλειστές αίθουσες. Ακόμη και σήμερα υπάρχει μία μεγάλη παράδοση στη χειροσφαίριση και οι ομάδες αυτές βρίσκονται στην κορυφή της παγκόσμιας Χειροσφαίρισης.

Η νέα αυτή παιδιά με 7 παίκτες παίζονταν παράλληλα με την άλλη του ανοικτού γηπέδου που είχε 11 παίκτες. Οι δύο αυτές παιδιές συνυπήρχαν για μεγάλο χρονικό διάστημα, πριν αφομοιωθούν και πάρουν τη σημερινή τους μορφή.

2. Η διεθνής εξέλιξη

Μετά το 1925 και καθ' όλη τη διάρκεια του μεσοπολέμου συντελείται στην Ευρώπη αλλά και στην Αμερική μία αθλητική επανάσταση. Οι αθλοπαιδιές που εμφανίστηκαν στις αρχές του αιώνα αποκτούν μεγάλη δημοσιότητα και παίζονται με νέους κωδικοποιημένους κανόνες. Έτσι και η χειροσφαίριση ανοικτού και κλειστού χώρου, έπαψε να έχει ιδιωτικό ή σχολικό ενδιαφέρον και μετατράπηκε σε ένα αθλητικό γεγονός που αφορούσε το φίλαθλο κοινό. Εκτός από τις χώρες που αναφέρθηκαν παραπάνω και άλλες χώρες όπως η Γαλλία, οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, ο Καναδάς μετέφρασαν τους ήδη υπάρχοντες κανονισμούς της χειροσφαίρισης και οργάνωσαν αντίστοιχους αγώνες. Το 1921 στο Παρίσι διεξήχθη διεθνές τουρνουά «Hazena» με μεγάλη επιτυχία.

Το 1925 κατά τη διάρκεια της διεθνούς συνάντησης μεταξύ της Αυστρίας και της Γερμανίας σχηματίστηκε η ιδέα για τη δημιουργία μιας παγκόσμιας ομοσπονδίας η οποία θα είχε σαν στόχο τη διοργάνωση αγώνων σε διεθνές επίπεδο. Έτσι τον Αύγουστο του 1926 στο 8^ο Συνέδριο της I.A.A.F. (Διεθνής Ερασιτεχνική Αθλητική Ομοσπονδία) στη Χάγη της Ολλανδίας, αποφασίζεται η συγκρότηση επιτροπής η οποία θα πρότεινε ενιαίους κανονισμούς για τις μέχρι τότε γνωστές αθλοπαιδιές με μπάλα (Basketball, Volleyball, Hazena, Field Handball, Haandbold, Tennis).

Η επιτροπή αυτή μετά από δύο συνεδριάσεις έφερε πρόταση στην I.A.A.F. και τον Αύγουστο του 1928 στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Άμστερνταμ ιδρύεται η ανεξάρτητη Διεθνής Ερασιτεχνική Ομοσπονδία Χάντμπολ (International Amateur Handball Federation) I.A.H.F. με τη συμμετοχή 11 χωρών μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα (οι άλλες ήταν Η.Π.Α., Καναδάς, Δανία, Φιλανδία, Γαλλία, Ιρλανδία, Αυστρία, Σουηδία, Τσεχοσλοβακία και Γερμανία). Το Δεκέμβριο του ίδιου έτους εκδίδονται οι πρώτοι διεθνείς κανονισμοί της χειροσφαίρισης σε τρεις γλώσσες. Στην Αγγλική, Γαλλική και Γερμανική. Στόχος της Διεθνούς Ομοσπονδίας ήταν η νέα επεξεργασία των κανονισμών της χειροσφαίρισης, η βελτίωση των διεθνών σχέσεων, η προβολή της σε όλα τα κοινωνικά στρώματα και η προετοιμασία για την έναρξή της στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων.